

EDIȚIE SPECIALĂ

Să ne ferim de „întunericul minții” ...

Categorie: Editorial Publicat: Marți, 18 Iunie 2019 14:09 Scris de Emilian Mirea Accesări: 1072

Fobia de întuneric este, până la un punct, o *afecțiune normală*, pentru că ne sperie **Necunoscutul** care se poate ascunde în acel întuneric. Deși, până la naștere, când vedem, pentru prima oară, Lumina, cei mai mulți dintre noi trăim și ne dezvoltăm în *întunericul placentar*, de unde se spune că auzim ce se întâmplă în afara corpului mamei și chiar îi percepem stările prin care trece.

Întunericul fizic devine o problemă pentru cei care capătă această anxietate generată de o fobie a necunoscutului întunecat. Dar, cel mai dăunător pentru Om și mersul Lumii în care trăim rămâne **întunericul minții**, când **somnul rațiunii naște monștri**, după cum spunea pictorul spaniol Francisco de Goya.

Întunericul minții este cel care aduce conflicte armate și moarte, este consecința supremă a faptelor nesăbuite ale omului, iar acest *întuneric* vizitează, de multe ori, în ultima vreme, și mințile politicianilor noștri.

Îmi amintesc că, după spaima pe care am trăit-o la cutremurul din 1977, de 7,4 grade pe scara Richter, în noaptea aceea întunecată, la cei 13 ani pe care îi aveam atunci, am avut, la un moment dat, **teama că nu o să se mai facă ziuă**, că acel cutremur ar fi *zdruncinat* atât de tare lumea încât o să rămână o noapte permanentă în urma lui... Dar, dimineața a venit, totuși, ca o izbăvire și, deodată, am avut impresia că totul a revenit la normal și că nu se mai poate întâmpla nimic rău.

Acesta a fost efectul tămăduitor al LUMINII împotriva ÎNTUNERICULUI.

Trebuie să *veghe* neconținut asupra nouă înșine ca să nu ne *întunecim* mințile, pentru că, dacă ajungem în acest stadiu, Calea spre LUMINĂ va fi anevoioasă, iar ÎNTUNERICUL poate deveni ireversibil...